

Марно ради пита,
Вся засмучена,
Україна свята,
Перемучена.

Занедбали сини
Рідну мовоньку,
Не туди-бо вони
Гнуть головоньку,

На пожитки густі
Позіхаючи
Та кишені товсті
Напихаючи.

Дяка богу — всього
Враз набралися:
Від народу свого
Одцуралися...

А поки що чуже
Розшолопають,-
Чого вміли, то вже
Не второпають...

Ще й вирлають на мир
Гірш Московщини:
"Що за хлопський кумир
Народовщини!"

Чн таких ти орлів
Сподівалася,
Як за них лила крив,
Турбувалася?

Не так збавлять снаги

Силоміцники,

Як оті вороги,

Підпомічники!